

בס"ד, עלון 73.
תצוה שבת זכור
התשע"ג

מסרים לכל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

לקח מהפרשה,

"ונשמע קולו בבואו אל הקודש". (כ"ח ל"ה)

ונשמע קולו הוא הקול של האדם עצמו המדבר אל עצמו כי כל לב יודע מרת נפשו וכל אחד יודע את הדברים הזקוקים לתיקון בהנהגותיו. וכשאדם רוצה להתקרב אל אלוקיו ולעשות רצונו בלבב שלם... לא יסמוך רק על דרשות התעוררות של אחרים, אלא ישב עם עצמו וישמע את קולו. תושבי עמנואל שספגו 2 פיגועים קשים מאוד, פנו לאחד מגדולי התורה שבנו ובתו מתגוררים בישוב, ושאלוהו במה ניתן להתחזק כדי להסיר את החרב המונפת? הגדול ענה להם בענותו כי רבה, שהוא אינו נביא ולא בן נביא, אבל אינו יכול לכסות מהם את האמת הצרופה. והיא שכל אחד מבני הישוב יודע יותר טוב במה עליו להתחזק!

הגדול ציטט בפניהם את מאמר הגמרא (בב"מ פ"ה ע"א) מה פירוש הכתוב 'מי האיש החכם... על מה אבדה הארץ... וכו' דבר זה אמרו חכמים ולא פירשוהו, אמרו נביאים ולא פירשוהו, אמרו נביאים ולא פירשוהו, עד שפירשו הקדוש ברוך הוא בעצמו. שנאמר: 'ויאמר ה' על עזבם את תורתני אשר נתתי לפניכם'. שאל על כך הגאון הרב ש"ך זצ"ל: אם החכמים והנביאים לא פירשו, כיצד אפשר היה לבוא בטענות אל העם? ותירץ: כשמדברים באופן כללי אל כל העם, באמת לא ידע אף אחד על מה חרבה הארץ. הטענה של הקדוש ברוך הוא הייתה שאם כל אחד בפני עצמו היה מביט אל תוכו פנימה, היה מוצא כבר את נגעי לבבו, ויודע איך וכיצד לחזור בתשובה.

גם בנוגע לכס אמר הגדול: איני נביא כדי לומר לכם במה לשפר את מעשיכם, אבל מה שברור הוא שכל אחד צריך לעשות חשבון נפשו, ואם יחתור אל האמת יסייעו בידו מהשמים להגיע אליה. וידיעה זו צריכה להיות חדורה במוחנו דווקא לאור אימי התקופה וייסוריה... מה שצריך לעשות הוא לשבת זמן מה עם עצמנו ולחשוב מה מצבינו בעבודת ה', ולאור המסקנות שנקבל נחליט כיצד ובמה להשתפר אין דרך אחרת.

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידיה בן נאווה
נאווה בת מרים / טוהר בת נאווה / נעמה בת נאווה / אחיה בן נאווה

פינת החלכה

מהלכות פורים

קריאת המגילה

- א: במוצאי שבת אחרי תפלת עמידה של ערבית קוראים את המגילה.
- ב: קריאת המגילה אחרי שאומרים שובה ה'. ויהי נועם.. ולפני ואתה קדוש.
- ג: לפני הקריאה מברכים בורא 'מאורי האש על הנר'.
- ד: לא יוצאים ידי חובה בשמיעת קלטת או רדיו, גם כששומעים בשידור ישיר.
- ה: החזן שקורא את המגילה בציבור, צריך לעמוד גם בברכה וגם בקריאה.
- ו: בליל פורים – מוצאי שבת - מברכים לפני הקריאה שלש ברכות: 'על מקרא מגילה' 'שעשה ניסים' 'ושהחיינו'.
- ז: לא מתקנים את הקורא בטעות שאינה משנה את משמעות המילה.
- ח: מי שיש בידו מגילה כשרה יכול לברך ולקרוא בלחש עם השליח ציבור.
- ט: מי שאין בידו מגילה כשרה, יקשיב לש"י בשקט, אם לא שמע כמה מילים, יקרא אותן מתוך החומש, וימשיך לשמוע את הקריאה מהקורא.
- י: אין להשתמש באמצעים לא סבירים בהכאת המן. (באחריות ההורים).
- יא: אחרי קריאת המגילה מברכים 'הרב את ריבנו'. הספרדים מברכים רק כשיש עשרה שומעים, כולל נשים. תימנים מברכים גם כשאין עשרה

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברם / ידידה בת בתיה
שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים / טל בן בתיה

ימשלוח מנות איש לרעהו'

בימים אלה כשכולנו עורכים קניות למשלוחי מנות חשוב מאוד לא לשכוח את העוסקים בחינוך ילדינו. את המטפלות הגננות הסייעות המורות והמחנכות. כדאי גם לצרף מכתבי הערכה. מה נרויח?

א: במחווה מסוג זה אנו מחנכות את עצמנו ואת ילדינו להכרת הטוב כלפי מי שמשקיע בנו.
ב: כשהילדים רואים את הקשר החיובי בין ההורה למורה, הם מכבדים את המורה יותר ומקבלים ממנו.

ג: כשמורה מתוגמל במילים טובות ותשורה סמלית הוא יתאמץ יותר עבור הילד, כי שווה להשקיע במי שמעריך

בהזדמנות זו ברצוני להזכיר שימי פורים נועדו לקרבה ואחוה. שלחו מנות לכאלה שהיה לכם קשר אתם ומסיבה כל שהיא הוא התרופף... זו ההזדמנות. זכרו את החולים הקשישים הגלמודים וכאלה שאין כל כך מי שישלח להם... ואל תשכחו גם מתנות לאביונים...

שבת שלום
שושנה

סיפור לשבת

בנים ובני בנים

הזרי התגוררו בצרפת. ספר – ישעיה-צבי רוינדר – תקצר היריעה מלתאר את מסכת תלאותיהם, אך יותר מכל העיבה את שמחת חיהם העבדה שלא זכו בפרי-בטן, והרופאים הודיעו להם כי לא יזכו לזן. יום אחד יצא להם ידיד לפנות בכתב אל הרבי יוסף-יצחק מליובאוויטש ולבקש את ברכתו. הורי שלחו מכתב שבו פרטו את בקשתם. פעבר כחדשים מצאו בתבת-הדאר שלהם מכתב, ובו מברכם הרבי בזרעא חיא וקאמא. ואכן, פעבר כתשעה חדשים נולדו להורי תאומים זהים, אני ואחי. מיתר לצין כי לשמחתם לא היה קץ. לאחר מכן הגרו הזרי לארצות-הברית. עם השנים נשאתי ברוך ה', אך ההיסטוריה פאלו חזרה ונשתנה. לא נפקדנו בילדים. פנינו לטובי הרופאים, אלה הבהירו לנו כי עלינו להשלים עם העבדה שלא נזכה להיות הורים. אני זוכר כיצד יצאתי החוצה, התישבתי על ספסל ברחוב ופרצתי בבכי. לא יכלתי לשאת את הכאב העמיק.

אבי, יצא לנו להכנס אל הרבי מליובאוויטש ולבקש את ברכתו. אנחנו היינו נואשים למדי, אך הוא היה חדור תקנה. "לבנים זכיתי בזכות הרבי יוסף-יצחק, לנכדים אֶזְכָּה בזכות חתנו, הרבי הנוכחי", אמר לנו בבטחון. נקבעו לי ולאחי פגישות עם הרבי. תחלה נכנסנו אני ורעייתי. הייתי נרגש מאוד. הרבי האיר לנו פנים. הוא התענגו בנו ובעסוקינו. פעבר זמן העזתי לפנות אליו בענין שלשמו באנו ולספר לו על מצוקתנו. הרבי הניף יד בתנועת בטול ואמר: "אל תדאג". הפגיתי את תשומת-לבו לתיק הרפואי שבדי והוספתי שהרופאים הממחים ביותר שללו מאתנו כל תקנה. הרבי חיד אלינו חינוך אבהי שלא אשפח לעולם ואמר: "אל תדאגו, יהיו לכם ילדים, וההורים שלך והסבתא שלך יהיו השמרטפים שלהם". אחריו נכנסו אחי ורעייתו. למרות נסיונותיהם החוזרים ונשנים לקבל מהרבי הבטחה לילדים, הרבי נמנע מן, ורק אמר להם כי בבקורו הקרוב יציון חותנו יתפלל למענם. פעבר שבועות אחדים קבלנו את הבשורה הלא-תאמן. היינו כחולמים. הרופאים הממחים היו בהלם מחלט. אחד הרופאים, הדוקטור מיקלד אמר לי: "תגידי תודה גדולה לאלקיך שעשה לך נס שטרם נתקלתי בשפמותו".

אחי לא הרפה והוסיף לבקש מהרבי ברכה. כל בקשותיו נענו בתשובה דומה – "אזכיר על הציון". לאחר כמה שנים במוצאי חג-השבועות, בשעה שהרבי חלק יין מיכוס של ברכה, העניק לו הרבי ברכה מפרשת. ואמנם במלאת התקופה זכו הוא ורעייתו לבן.

באשר לנו, זכרתי את דברי הרבי בייחודותי – "יהיו לכם ילדים", לשון רבים, וצפיתי שיתקיימו. מיתר לצין כי דברי הרבי לא הושבו ריקם. בשנים הבאות זכינו בחסדי ה' להלדתם של עוד שני ילדים. וכך גם נתקיימו דברי האמונה והבטחון של אבי – "לבנים זכיתי בזכות הרבי הריי"צ, לנכדים אֶזְכָּה בזכות חתנו, הרבי הנוכחי". ("תורתך שעשועי")

שבת שלום!

לזרע בר קיימא:
אוסנת בת אליס